

Työn sankarit

Pääsiäiskokoon viimeiset savukiehkurat kohoilevat harmaana juovana viileään kevätuuheen. Maata peittää ruskea, kuollut vanha ruoho, puiden silmut lepäävät vielä talviuntaan. Se mikä alkoi ennätysaikaisena keväänä, loppui pakkasiin ja lumisateisiin, takatalvesta ei vielä voinut puhua, koska varsinainen talvi ei ollut edes päättynyt. Järven jääkin vielä kestää, vaikka avoveteen saapuneet joutsenet jo jatkoivatkin matkaansa pohjoiseen. Kuluvalle viikolle lupaillaan kuitenkin kaksinumeroisia lämpötiloja, kevättä tietää.

Vielä puolitoista viikkoa, ja kevään kohokohta saavutetaan. Kohokohta ainakin niiden mielestä, jotka ovat asettuneet käytettäväksemme edustamaan meitä ja meidän ääntämme Suomen eduskunnassa. Nyt kannattaa ja täytyy näyttäytyä toreilla ja turuilla kaikenkansan keskuudessa että on pohjimmiltaan se naapurin poika joka pyrkii ja pääsee, tai se naapurin tytär, joka saa 6 ällää ja on muutenkin perillä asioista. Kaiken kaikkiaan kannattaa olla se ”tolokun mies” jolle äänensä voi huoletta antaa. Sitten jälkeensä voi aina unohtaa edelliset ja palata harjoittelemaan ja harjoittamaan keskieuropalaista smalltasia ja tapakulttuuria keskenään ja paremmissa piireissä.

Onko viheliäisempää kuin puhelin (lanka- sellainen, jos jollakin muulla vielä sellainen on?) soi kesken aterian, ja langan toisesta päästä kysellään kuinkas se päivä on siellä kaarantiellä sujunut, että onko tänään ollut todella erinomainen päivä (no ainakin siihen saakka kun puhelin soi) ja että nyt olisi todella mainio tilaisuus... Tuossa kohdassa jo tulee todenneeksi epäkohteliaasti ”Mitä myytkin, ei kiinnosta!” ja puhelin lyötyä kiinni. Nyt näistä soittelijoista on tehty oikein tv-sarja, rumasan puhelinmyyjät. Mahtaa siinä leipä olla lujassa tuon ammatin harjoittajilla, jos useimmilta soitetuilta saa saman vastauksen kuin allekirjoittaneelta. Tarkemmin ajateltuna, sitä alkaa kyseisen ammatin harjoittajia kunnioittaa vähän enemmän. Vähän, todella vähän. Menisivät oikeisiin töihin, tai vaikka aidanseipäiksi, mokomat.

Oikeastaan jokaiselle ammattiin- tai korkeakoulusta valmistuvalle tekisi hyvää ennen oikeaan työelämään siirtymistään suorittaa puhelinmyyjän tointa pakollisesti muutaman päivän, tai saada tehtyä ennalta määritelty myyntiurakka suoritetuksi. Tällaisesta ”akatemiasta” valmistuneet olisivat sitten todella omistautuneita kukin valitsemallaan oikealla ammattiuralla. Olisi sitten kai niitäkin jotka menestyisivät puhelinmyyjinä. Nämä voisivat toimia oppimestareina muille.

Harvoja kevään positiivisia uutisia oli vastikään julkaistu kotikaupunkimme viimevuoden tilinpäätös. Viivan alle oli saatu räknättyä 15 miljoonaa ylijäämää. Summaan on saanut moni työntekijä olla palkatta päivän tai pari, moni koululainen pärjätä risaisella koulukirjalla, moni vanhus virua vuoteessaan muutaman yön yli. Vaikka lopputulos on saatu näyttämään erinomaiselta, ei sivulauseessa mainittu velan määrä asukasta kohden enää kuulostakaan niin mairittelevalta; 6000€ jokaista asukasta kohden, vauvasta vaariin. Tulevina vuosina ei yhtä suurta ylijäämää enää kerrykään, tämä kun oli seurausta kaupungin liikelaitosten erinomaisesta tuloksesta. Että vyötä vielä kireämmälle veli ja sisar kaupunkilainen. Edellisten vuosien ylijäämää tosin on säästössä 26 miljoonaa, mutta kuka tietää mikä laulaen tulee se viheltäen menee.

Edellinen- ja kuluva viikko on mennyt yllättäen ansaitulla talvilomalla. Tämä viikko vielä, uskolliset hyvin hoitakaa sorvia, jo näkyy hiirenkorvia, lomaa jäljellä.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi